

то си Г. Христовичъ съ искусно-то и ловко-то си обхождане съ свои-тъ съотечественници, ако обща-та полжъ бѣше поближкѣ на сърце-то му отъ неговѣ-тъ частнѣ-тъ. Но за злѣ честь егоизмъ-тъ прѣобладаваше въ сърце-то на тогосъ мъжа и дѣйствія-та му небѣхѣ направлени освѣитъ къмъ задоволеніе на едно необяснимо властолюбіе, отъ което на ново ся породихѣ ниски и ничтожны съперничества между гражданы-тъ, отъ една страна по първы-тъ или чорбаджіи-тъ и отъ другѣ еснафы-тъ ловко подущаваны отъ него.

Но пакъ трѣба да повторимъ че додѣ бѣше Г. Христовичъ самъ, по характера си и по умѣяніе-то да затѣйва работы-тъ тѣй що да пуца водѣ-тъ подъ еѣно-то, той дѣйствуваше прѣдпазливо и вардеше да не идватъ работы-тъ до явенъ разрывъ. Но щомъ дойде Игнатъ Ивановъ (1863 Дек.) момъкъ високомѣренъ, строптивъ и крайно лобомятеженъ, той дигна явно прѣпорецъ-тъ на борбѣ-тъ противу чорбаджіи-тъ, въ който увлече и Христовича да дѣйствува явно и опрометчиво; на тѣхъ ся присоедини и Сава Иліевъ който также дойде (1864 Ок. 26), и по желаніе-то на Одескы-тъ попечители ся прие и той за учитель въ Габровско-то училище.

Жално наистинѣ що трима-та тѣзи учены момцы, възпитанници Априловы, за които Габровско-то училище толкозь иждивенія направи да ги изучи, и които съ толкозь нетѣрпѣніе ся чакахѣ и толкозь добрѣ ся приехѣ, не рачихѣ да разберѣтъ посланіето си но ся увлякохѣ въ домогванія съвсѣмъ чужды за званіе-то имъ. Вмѣсто да останѣтъ на попрището дружно да ся зематъ да служатъ на отечество-то си за успѣхъ-тъ на училища-та и за образованіе-то на юношество-то, тѣ ся заловихѣ на борбѣ за вліяніе, за первенство и за карезы да вадятъ. Съюзены помежду си и наговорены да дѣйствувать съгласно и тримата (43) тѣ дру-

---

(43) И трима-та казувамы защото наистинѣ и трима-та дѣйствувахѣ, но строга-та истинна изискува отъ насъ да отдѣлимъ отъ първы-тъ двама-та Г-на С. Иліева, комуто ни по нравъ-тъ ни по характеръ-тъ бѣ това, но той ся намѣри по положеніе-то си вплетенъ въ